

روش تدریس رویدادی

ماهیت آموزش

از نظر بریگز و ویگر، «آموزش» عبارت است از یک مجموعه رویداد. مجموعه‌ای از رویدادها زمینه‌های «ارتباطی» برای دانش-آموز پدید می‌آورند.

آموزش و یادگیری

هدف آموزش پدیدآوری زمینه یادگیری و فراهم‌آوری امکانات حمایتی از فرایند یادگیری است. از این رو، رویدادهای پدیدآورنده آموزش، رابطه‌ای دقیق و نزدیک با آنچه در درون یادگیرنده شکل می‌گیرد، دارند. زمانی که درسی را برای تدریس آماده می‌کنیم باید از دانش و آگاهی خود درباره فرایند یادگیری یادگیرنده تصویر روشنی داشته باشیم.

مراحل اجرای روش تدریس رویدادی

* مرحله اول: جلب توجه

فعالیت جلب توجه باید به گونه‌ای باشد که بتواند در یادگیرنده، تحریکی ایجاد کند. اگر بتوانیم در ابتدای تدریس دانش‌آموزان را به درس متوجه سازیم ادامه فرایند تدریس به راحتی امکان‌پذیر می‌شود. عمده شکست‌هایی که در تدریس‌های گوناگون از خود نشان می‌دهیم متوجه مرحله جلب توجه است. چون، گاه این مرحله را نادیده گرفته یا اهمیت زیادی به آن نمی‌دهیم.

* مرحله دوم: بیان هدف به یادگیرنده

پس از آنکه توجه دانش‌آموزان را جلب کردیم بلافاصله به بیان هدف اقدام می‌کنیم. دلیل آن است که به اقدام سریع فاصله بین جلب توجه و بیان هدف را از بین می‌بریم. اگر این کار را نکنیم از توجه دانش‌آموزان کاسته خواهد گردید.

* مرحله سوم: تحریک یادآوری فراگرفته‌های پیشین

بدون ارتباط دادن یادگرفته‌های پیشین با آنچه در حال حاضر آموخته می‌شود، یادگیری جدید امکان ندارد. در این مرحله تلاش می‌کنیم آنچه را که یادگیرندگان در حافظه بلند مدت خود ذخیره کرده‌اند فعال کنیم و با مطالب جدید پیوند دهیم. برای این کار از دانش‌آموزان سؤال می‌پرسیم.

* مرحله چهارم: فراهم‌آوری راهنمایی لازم برای یادگیری

در مرحله حاضر، تلاش می‌کنیم دانش‌آموزان را به نحوی هدایت کنیم که به ویژگی موادی که برای یادگیری در نظر گرفته شده‌اند پی ببرند. برای مثال، اگر در نظر است که دانش‌آموزان تفاوت انواع مواد را دریابند، در مرحله حاضر آنان باید دست کم به ویژگی‌های متمایز کننده مواد دست بیابند.

*** مرحله پنجم: فراخوانی عملکرد**

در مرحله حاضر، می‌کوشیم عملکرد دانش‌آموزان را مشاهده کنیم. با اجرای این مرحله، دانش‌آموزان در سازمان‌دهی پاسخ فعال شده، تبحر لازم را به دست می‌آورند. همچنین، از این طریق روند بازیابی اطلاعات از حافظه بلند مدت را ساده‌تر می‌کنیم.

*** مرحله ششم: تدارک بازخورد درباره درستی عملکرد**

بازخورد و ارائه مطلوب آن به یادگیرنده قوت قلب می‌بخشد و او را برای انجام دادن بهینه کارهای آتی امیدوار می‌کند. بنابراین، الزامی است بازخورد مناسب و معطوف به عملکرد را برای دانش‌آموزان تدارک ببینیم.

*** مرحله هفتم: سنجش عملکرد**

برای اطمینان کامل از فراگیری درس الزامی می‌نماید به سنجش عملکرد دانش‌آموزان اقدام کنیم. برای سنجش کارکرد دانش‌آموزان می‌توان از راه‌های گوناگونی بهره گرفت.

*** مرحله هشتم: بهبود یادداری و انتقال**

در مرحله حاضر، طرح لازم برای بهبود یادداری و انتقال آموخته‌ها کشیده می‌شود و به دانش‌آموزان ارائه می‌شود. دانش‌آموزان از طریق عمل به طرح و تهیه تدارک شده، از سوی معلم می‌توانند به تعمیق یادگرفته‌ها در حافظه بلند مدت و انتقال آموخته‌ها به موقعیت‌های جدید بپردازند.